

Parochie	1
In de pen	6
Klapstoel	8
Kerk	9
Samenleving	10
Buitenland	11
Dossier	12
Varia	14
Op·tocht	16
Mensen	17
Bisdom	18
Podium	20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**

Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofdreducteur

Bert Claerhout

Eindredacteur

Peter Gordts

Redacteurs

Erik De Smet, Nicole Lehoucq,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters

Redactiesecretariaat & Optocht

Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be

Diocesane redactie Antwerpen

Persdienst Bisdom Antwerpen
 Schoenmarkt 2
 2000 Antwerpen
 tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
 woensdagmiddag)
 fax 03 202 84 31
 redactie.bisdom.antwerpen@
 kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge
 Heilige Geeststraat 4
 8000 Brugge
 tel. 050 33 59 05
 fax 050 34 14 32
 persdienst.bisdom.brugge@
 kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin
 Bisdomplein 1
 9000 Gent
 tel. 09 225 16 26
 fax 09 223 39 59
 eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Persdienst Bisdom Hasselt
 Vrijwilligersplein 14
 3500 Hasselt
 tel. 011 28 84 58
 fax 011 28 84 78
 persdienst@bisdomhasselt.be

Diocesane redactie Mechelen-Brussel

Pers- en informatiedienst
 Wollemarkt 15
 2800 Mechelen
 tel. 015 21 65 01
 fax 015 20 94 85
 aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp
 Catapult, Antwerpen

Lay-out & Zetwerk

Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus
 Leopold II laan 53
 1080 Brussel
 tel. 02 428 21 03
 fax 02 428 37 55
 katrien.lannoo@treviplus.be
 www.treviplus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

tel. 03 210 08 30 - fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigin-
 gen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn
 © copyright
 Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit KERK & leven zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Twee maten en twee gewichten

” In zijn paasbrief aan zijn priesters, diakens en pastoraal verantwoordelijken uitte mgr. Jozef De Kesel, de bisschop van Brugge, zijn pijn en verdriet over wat onze Kerk het afgelopen jaar is overkomen. Hij wees nogmaals op het lijden en de ontreding van de slachtoffers en benadrukte dat de kerkgemeenschap de weg van bekering probeert te gaan. Tot slot stelde hij dat ieder van ons met deze pijnlijke gebeurtenissen moet leren omgaan.

Dat mgr. De Kesel dit trauma ter gelegenheid van Pasen niet uit de weg ging, staat haaks op de mening van sommigen dat er snel een einde moet komen aan de berichtgeving over seksueel misbruik in de Kerk en over de zaak-Vangheluwe. „In de paasnacht hebben we genoten van een hartversterkende liturgie waarin, tot onze grote opluchting, geen allusie op de ‘evenementen’ werd gemaakt”, schreef een lezer ons. „Het is nu exact een vol jaar dat wij eraan worden herinnerd dat er ook in de Kerk pedofielen aan het werk zijn geweest. Ik ben het beu daar elke dag mee te worden geconfronteerd.”

Een begrijpelijke reactie, zeker nu de media elke uitspraak van kerkleiders kritisch uitvergrooten en misbruiken als bron voor nieuwe polemieken die alleen de kijk- en leescijfers en de profileringsdrang van politici ten goede komen. Doen alsof er niets is gebeurd, is evenwel onmogelijk. Onze Kerk moet haar geloofwaardigheid herstellen. Dat vergt een louteringsproces waarbij ze haar fouten onder ogen moet zien. Bewust zwijgen over het verleden, draagt niet bij tot loutering, heling en verzoening, integendeel. Mgr. De Kesel verwoordde dat uitstekend in zijn paasbrief.

Als we hard zijn voor de Kerk, moeten we dat ook zijn voor de samenleving, wier verantwoordelijkheid zeker even groot is. De media stellen voortdurend de vraag: „Wat gaat de Kerk nu doen?” Maar de vraag „Wat gaat de samenleving nu doen?” is even actueel. Onder de kop „Elke dag één kind jonger dan tien verkracht” berichtte

een krant dat in 2009 in ons land 363 kinderen, jonger dan tien, werden verkracht. Dat is gemiddeld één kind per dag. In de eerste helft van vorig jaar werden voor diezelfde leeftijdsgroep al 209 verkrachtingen aangegeven, zodat het cijfer voor 2010 wel eens veel hoger kan liggen. Diezelfde cijfers van de Federale Politie vermelden voor 2009 400 en 381 verkrachtingen van jongeren, respectievelijk in de leeftijdscategorie van tien tot veertien en van veertien tot zestien. Onthutsende cijfers, zeker als je weet dat vele feiten van seksueel misbruik nooit worden gerapporteerd.

Waar blijven onze politici die de afgelopen maanden met een beschuldigende vinger naar de Kerk wezen? Wanneer werken zij maatregelen uit om het seksuele geweld zowel in de brede samenleving – tegen kinderen, adolescenten en volwassenen – als in het gezin aan banden te leggen? Vergt de oprichting van een meldpunt voor seksueel misbruik dan zoveel politieke moed? En wat doen de media? De nieuwe cijfers van de Federale Politie waren in de meeste kranten hooguit een klein bericht waard. Geen duiding, geen verontwaardigde reacties, geen opiniebijdragen van het gild der commentatoren.

Veel meer aandacht was er diezelfde dag voor een vrouw die in de groente- en fruitafdeling van de plaatselijke GB in Ans over een druivenschil was uitgegleden en het betrokken warenhuis daarvoor verantwoordelijk stelde. Er werd zelfs een professor bijgehaald die concludeerde: „Als u over een bananenschil uitglijdt in de fruitafdeling, dan krijgt u voor de rechtank wellicht geen gelijk. Glijdt u over diezelfde bananenschil uit in de lingerie-afdeling, dan krijgt u wel gelijk.”

Het meten met twee maten en twee gewichten is stilaan een gewoonte geworden in dit land. En lang niet alleen als het over bananenschillen gaat.”

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: KERK & leven, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Kerk van leken?

KERK & leven, 6 APRIL 2011

In zijn brief van 6 april ziet lezer Verlaeckt de Kerk splitsen en suggereert hij dat de evangelische boodschap slecht gedijt in roomse aarde. Hij pleit voor meer inbreng van leken. Verderop in hetzelfde nummer lees ik dat de overheid zich engageert om de bezoldiging van de parochieassistenten te bestendigen.

Verheugend nieuws is dat voor lezer Verlaeckt, die daarvoor krijgt wat hij wil: een Kerk georganiseerd door professionele leken. Wat men in de (gulle) Kamercommissie wellicht in het vizier heeft, staat dan ook te gebeuren: de leken-ambtenaren en hun kudde zullen zich – aan geen wijding gebonden – afkeren van het vermaledijde Rome en zich afstemmen op de heersende burgerlijke moraal. Zo maken ze dat de kerkelijke regels vroeg of laat van geen tel meer zijn.

Vic MORTELMANS, Antwerpen

Wat ik soms aan mijn kleinkinderen niet uitgelegd krijg in verband met de onbenulligheden en vulgariteiten van sommige programma's, wordt door Van Nieuwenborgh duidelijk en met humor neergepend. Ze lezen dat dan en... ze gaan ermee akkoord!

Lieve WITDOECKT, via e-mail

Vraag het aan Theo

KERK & leven, 13 APRIL 2011

Het is ronduit schokkend te moeten lezen dat de Theo van dienst, Paul Kevers, in *Vraag het aan Theo* meedeelt dat de evangelist Jezus zomaar wat woorden in de mond legt, dat niemand van de leerlingen die woorden kan gehoord hebben omdat ze allemaal wegvlucht waren en dat er enkel „wat vrouwen waren achtergebleven”.

Eerst en vooral wordt hier tussen neus en lippen voorondersteld dat die vrouwen geen betrouwbare bronnen voor de evangelist konden zijn. Waar haalt Theo het lef voor de onrechtstreekse suggestie dat alleen mannelijke leerlingen degelijke getuigen konden zijn? Overigens was Johannes, toch een man, wel degelijk aanwezig om van de bekeerde Romeinse honderdman nog niet te spreken.

Maar dat zijn minder relevante details. Veel erger is dat Theo de evangelies niet lijkt te aanvaarden als betrouwbaar Woord van God. Nochtans was het Tweede Vaticaans Concilie terzake duidelijk: we mogen geloven dat elk woord in de evangelies onder

inspiratie van de heilige Geest werd neergeschreven. Dat houdt per definitie in dat de evangelies geen weergave zijn van vrome fantasieën van de evangelisten – laat staan van leugens zoals de uitspraak „de evangelist legt Jezus woorden in de mond” kan laten uitschijnen.

Dat er Bijbelgeleerden zijn die daar anders over denken, is natuurlijk hun volste recht. De grootste kritiek op dit artikel betreft dan ook niet zozeer Theo en zijn visie, maar wel dat de redactie van KERK & leven eens te meer dergelijke, van de leer van de Kerk afwijkende, interpretaties gewoon publiceert alsof het Waarheid zou zijn.

Marie MOMMENS, via e-mail

Dure huishuur of dure energie?

KERK & leven, 13 APRIL 2011

In KERK & leven van 13 april publiceerde u het artikel *Recht op licht en warmte*. Daarin gaf u het voorbeeld van iemand die een overlevingspensioen ontvangt van 971 euro, waarvan 715 euro naar de huur van een appartement gaat en waardoor bijgevolg vrijwel niets overblijft om de energierekening te betalen.

Nu mogen energie en/of andere nutsvoorzieningen betrekkelijk duur zijn in België, u begaat niettemin een logische fout in uw redenering. U wilt per se bewijzen dat de energiefactuur naar beneden moet, want, volgens uw redenering, blijft er slechts een

klein bedrag over om rond te komen. Maar eigenlijk zou u veel eerder de titel van uw artikel moeten wijzigen. Wie zegt dat een huurprijs van 715 euro nog te rechtvaardigen valt?

Tot vóór de invoering van de euro waren de huurprijzen voor een volledige woonst 9.000 frank (225 euro) tot hoogstens 20.000 frank (500 euro). Bij dat laatste gaat het al om een luxewoonst. Nu worden huizen verbouwd tot kleine kamertjes, die men studio's of flats noemt en die men verhuurt aan 800 tot 1.000 euro. Dat zijn woekerpraktijken waartegen de wetgever dringend zou moeten optreden.

Als politici echt bezorgd zijn om de zwakke gebruikers, moeten ze hier iets aan doen. Dat zou ook uw prioriteit moeten zijn, want het is door zulke overdreven woekerprijzen dat mensen reeds een hele hap uit hun budget zien verdwijnen.

Rudi DE COCK, Sint-Niklaas

Kernenergie

KERK & leven, 13 APRIL 2011

Heel zeker dat lezer Werner Vyncke blind meeloopt met de kapitalistische atoomlobby. Die kan dan wel beweren dat kernenergie veilig is, maar diezelfde kapitalistische verzekeringsfirma's kijken daar toch anders tegenaan en weigeren de risico's te dekken. Zegt dat niet genoeg?

Geen erger doven dan die niet horen willen!

André VANDERJEUGT, via e-mail